

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 70.381/1
van 8 december 2021

over

een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van
30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het
wetenschaps- en innovatiebeleid’

Op 26 oktober 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘tot wijziging van het decreet van 30 april 2009 betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 25 november 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wouter PAS en Inge VOS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Cedric JENART, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 8 december 2021.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,¹ alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING

2. Het voorontwerp van decreet bevat een aantal wijzigingen aan het decreet van 30 april 2009 ‘betreffende de organisatie en financiering van het wetenschaps- en innovatiebeleid’.

VORMVEREISTEN

3. Het voorontwerp bevat verscheidene bepalingen die op de verwerking van persoonsgegevens betrekking hebben. De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens heeft een advies nr. 2021/75 uitgebracht over het voorontwerp op 13 september 2021.

Zoals is uiteengezet in advies 61.267/2/AV van 27 juni 2017 over een voorontwerp dat tot de wet van 3 december 2017 ‘tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit’ heeft geleid,² is de Gegevensbeschermingsautoriteit belast met het toezicht op de naleving van de “algemene” regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG)³ heeft vastgesteld.⁴ Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de adviesverplichting bedoeld in deze verordening⁵.

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog zal moeten worden ingewonnen met betrekking tot de ontworpen regeling.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder ‘rechtsgrond’ de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

² *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 103-132.

³ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG’ (algemene verordening gegevensbescherming of AVG).

⁴ Daarnaast kunnen ook de gemeenschappen en gewesten autoriteiten oprichten die toezicht houden op de naleving van de “specifieke” regels die de deelstaten ter uitvoering van de AVG hebben vastgesteld inzake de verwerking van persoonsgegevens in het kader van activiteiten die onder hun bevoegdheid vallen. Het verlenen van de bevoegdheid aan die autoriteiten om adviezen te geven, teneinde te voldoen aan de verplichtingen die uit de desbetreffende bepalingen van de AVG voortvloeien, valt daar ook onder.

⁵ Artikel 36, lid 4, van de AVG, gelezen in samenhang met artikel 57, lid 1, c), en overweging 96 van die verordening, voorziet in een verplichting om de toezichthoudende autoriteit, te raadplegen bij het opstellen van een voorstel voor een door een nationaal parlement vast te stellen wetgevingsmaatregel, of een daarop gebaseerde regelgevingsmaatregel in verband met de verwerking van persoonsgegevens.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

4. Volgens het ontworpen artikel 2/3, achtste lid, van het decreet van 30 april 2009, wordt onderzoeksinformatie, zoals vermeld in het vierde lid van de ontworpen bepaling, bewaard voor onbepaalde termijn met uitzondering van professionele contactgegevens en gerelateerde expertise-opsummingen, die worden bewaard tot twee jaar na de uitdiensttreding van de onderzoeker, en met uitzondering van de gegevens over de nationaliteit en het geslacht van de onderzoeker, die worden bewaard tot 25 jaar.

Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaart de gemachtigde het volgende:

“De onbepaalde termijn geldt voor de informatie die valt onder het concept van ‘open data’. Open data staan centraal bij de uitrol van FRIS waarbij er onder andere een open data portaal is gericht op Vlaamse wetenschappelijke publicaties. Die onderzoeksinformatie is beperkt tot vermelding van voornaam en naam (of initialen) en geldt enkel voor die onderzoeksinformatie waarbij vermelding van voornaam en naam inherent toebehoort aan dat informatie-object zoals wetenschappelijke publicaties waar het vermelden van de auteur onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg achten wij dit in overeenstemming met het legaliteitsbeginsel.”

Indien de bedoelde onderzoeksinformatie beperkt blijft tot de door de gemachtigde vermelde informatie, kan aanvaard worden dat het voor onbepaalde termijn bewaren niet onevenredig is ten opzichte van de in het ontworpen artikel 2/3, tweede lid, van het decreet van 30 april 2009 vermelde doelstellingen.

5. Het ontworpen artikel 2/3, negende lid, van het decreet van 30 april 2009, bepaalt dat de Vlaamse Regering overeenkomsten sluit met de instellingen die nadere afspraken vastleggen voor de aanlevering van onderzoeksinformatie.

Gevraagd naar de juridische aard van deze overeenkomsten en hun bekendmaking ten aanzien van de personen wier gegevens verwerkt worden, antwoordt de gemachtigde:

“Met instellingen worden overeenkomsten afgesloten waarbij een algemene principesverklaring wordt afgesloten en waarbij vermeld wordt dat er nog verdere afspraken dienen gemaakt te worden op maat van die instelling. Dit gaat o.a. over technische informatie en over bepaling van de scope. Dergelijke gedetailleerde, technische informatie horen idealiter niet thuis in een BVR. Overeenkomsten worden met instellingen afgesloten, niet met individuele onderzoekers. Het is de verantwoordelijkheid van de instellingen om de aanlevering van informatie aan FRIS bekend te maken aan hun medewerkers.”

Uit de vaste adviespraktijk van de Raad van State blijkt dat regelgeving via het contractuele procedé problematisch is indien bij wege van dergelijke overeenkomst verordenende bevoegdheid wordt uitgeoefend ten aanzien van derden.⁶ Bovendien mogen in het bijzonder geen

⁶ Adv.RvS 54.898/1 van 23 januari 2014 over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 28 maart 2014 ‘houdende machtiging tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap

essentiële elementen van een door de Grondwet aan de decreetgever voorbehouden aangelegenheid, zoals de verwerking van persoonsgegevens, geregeld worden. Enkel in de mate dat de voornoemde afspraken betrekking hebben op niet-regelgevende of niet-essentiële aspecten van de aanlevering van onderzoeksinformatie, kan deze bepaling aldus doorgang vinden.

Artikel 19

6. Het ontworpen artikel 56/1/3, tweede lid, van het decreet van 30 april 2009 bepaalt dat voor de middelen die worden toegekend aan EnergyVille, de Vlaamse Regering en EnergyVille een vijfjarige convenant sluiten waarin ten minste de door het ontwerpdecreet bepaalde elementen zijn opgenomen.

De gemachtigde erkent dat het decreet zelf geen voorwaarden vastlegt voor een nieuwe convenant:

“Net zoals voor alle instellingen die structurele financiering krijgen via het W&I-decreet wordt in het decreet enkel bepaald wat in het convenant minimaal moet geregeld worden. Het proces van de totstandkoming van een hernieuwd convenant loopt als volgt: Aan het einde van de convenantperiode wordt een evaluatie van de betrokken onderzoeksinstelling uitgevoerd. De specifieke bepalingen voor deze evaluatie worden in het convenant met die onderzoeksinstelling opgenomen. Op basis van deze evaluatie worden de onderhandelingen opgestart voor een nieuw convenant.”

Zoals reeds vermeld blijkt uit de vaste adviespraktijk van de Raad van State dat regelgeving via het contractuele procedé problematisch is indien bij wege van dergelijke overeenkomst verordenende bevoegdheid wordt uitgeoefend ten aanzien van derden. Minstens wat betreft de voorwaarden waaronder de Vlaamse Regering de subsidies verleent moet het decreet aldus de basisregels aangeven, of moet de Vlaamse Regering worden gemachtigd dit te doen.

Artikel 21

7. Gevraagd of de onafhankelijkheid van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen uit het ontworpen artikel 56/1/4, tweede lid, 2°, van het decreet van 30 april 2009 op gespannen voet staat met het feit dat de aansturing, opvolging en controle van een Vlaamse wetenschappelijke instelling gebeurt door de functioneel bevoegde minister krachtens het ontworpen artikel 56/1/4, tweede lid, 3°, van het decreet van 30 april 2009, antwoordt de gemachtigde:

“Nee, dat is niet tegenstrijdig. De term ‘onafhankelijkheid’ slaat in dit artikel op het feit dat onderzoekers inhoudelijk onafhankelijk het onderzoeksproject (projectniveau) moeten kunnen definiëren, afbakenen en uitvoeren, conform de gangbare praktijk in het wetenschapsbedrijf. De aansturing, opvolging en controle door de minister gebeurt op een hoger niveau waarbij vooral de werking van de instelling (instellingsniveau) aan zich wordt

opgevolgd, en wordt nagegaan of de verwachte doelstellingen tijdig werden bereikt binnen de ter beschikking gestelde middelen.”

Het onderscheid tussen het projectniveau, waarbij onafhankelijkheid gewaarborgd wordt, en instellingsniveau, waarbij de minister kan aansturen, opvolgen en controleren, is nog niet aanwezig in het dispositief van het voorontwerp of de memorie van toelichting. Ter wille van de rechtszekerheid dient de memorie van toelichting in die zin te worden aangevuld.

Artikel 30

8.1. Het ontworpen artikel 63/23, eerste lid, 1°, van het decreet van 30 april 2009 machtigt het Agentschap Innoveren en Ondernemen om voor de uitvoering van bepaalde taken gebruik te maken van de geautomatiseerde besluitvorming, vermeld in artikel 22, lid 2, b), van de AVG.

Krachtens het ontworpen artikel 63/23, tweede lid, stelt de Vlaamse Regering de aanvullende reglementeringen vast van deze verwerkingen.

8.2. Artikel 22 AVG heeft betrekking op “Geautomatiseerde individuele besluitvorming, waaronder profilering” en luidt als volgt:

“1. De betrokkene heeft het recht niet te worden onderworpen aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft.

2. Lid 1 geldt niet indien het besluit:

a) noodzakelijk is voor de totstandkoming of de uitvoering van een overeenkomst tussen de betrokkene en een verwerkingsverantwoordelijke;

b) is toegestaan bij een Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepaling die op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is en die ook voorziet in passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van de betrokkene; of

c) berust op de uitdrukkelijke toestemming van de betrokkene.

3. In de in lid 2, punten a) en c), bedoelde gevallen treft de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van de betrokkene, waaronder ten minste het recht op menselijke tussenkomst van de verwerkingsverantwoordelijke, het recht om zijn standpunt kenbaar te maken en het recht om het besluit aan te vechten.

4. De in lid 2 bedoelde besluiten worden niet gebaseerd op de in artikel 9, lid 1, bedoelde bijzondere categorieën van persoonsgegevens, tenzij artikel 9, lid 2, punt a) of g), van toepassing is en er passende maatregelen ter bescherming van de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene zijn getroffen.”

In overweging 71 bij de verordening wordt dienaangaande het volgende gesteld:

“De betrokkene dient het recht te hebben niet te worden onderworpen aan een louter op geautomatiseerde verwerking gebaseerd besluit, dat een maatregel kan behelzen – over persoonlijke hem betreffende aspecten, waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn

verbonden of dat hem op vergelijkbare wijze aanmerkelijk treft, zoals de automatische weigering van een online ingediende kredietaanvraag of van verwerking van sollicitaties via internet zonder menselijke tussenkomst. Een verwerking van die aard omvat ‘profilering’, wat bestaat in de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens ter beoordeling van persoonlijke aspecten van een natuurlijke persoon, met name om kenmerken betreffende beroepsprestaties, economische situatie, gezondheid, persoonlijke voorkeuren of interesses, betrouwbaarheid of gedrag, locatie of verplaatsingen van de betrokkene te analyseren of te voorspellen, wanneer daaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem op vergelijkbare wijze aanmerkelijk treft. Besluitvorming op basis van een dergelijke verwerking, met inbegrip van profilering, dient echter wel mogelijk te zijn wanneer deze uitdrukkelijk is toegestaan bij Unierecht of lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is, onder meer ten behoeve van de controle en voorkoming van belastingfraude en -ontduiking overeenkomstig de regelgeving, normen en aanbevelingen van de instellingen van de Unie of de nationale voor oversight bevoegde instanties, en om te zorgen voor de veiligheid en betrouwbaarheid van een dienst die door de verwerkingsverantwoordelijke wordt verleend, of noodzakelijk voor de sluiting of uitvoering van een overeenkomst tussen de betrokkene en een verwerkingsverantwoordelijke, of wanneer de betrokkene zijn uitdrukkelijke toestemming heeft gegeven. In ieder geval moeten voor dergelijke verwerking passende waarborgen worden geboden, waaronder specifieke informatie aan de betrokkene en het recht op menselijke tussenkomst, om zijn standpunt kenbaar te maken, om uitleg over de na een dergelijke beoordeling genomen besluit te krijgen en om het besluit aan te vechten. Een dergelijke maatregel mag geen betrekking hebben op een kind. Teneinde een voor de betrokkene behoorlijke en transparante verwerking te garanderen, met inachtneming van de concrete omstandigheden en context waarin de persoonsgegevens worden verwerkt, dient de verwerkingsverantwoordelijke voor de profilering passende wiskundige en statistische procedures te hanteren en technische en organisatorische maatregelen te treffen waarmee factoren die aanleiding geven tot onjuistheden van persoonsgegevens worden gecorrigeerd en het risico op fouten wordt geminimaliseerd, en de persoonsgegevens zodanig te bewaren dat rekening wordt gehouden met de potentiële risico's voor de belangen en rechten van de betrokkene en dat onder meer wordt voorkomen dat zulks voor natuurlijke personen discriminerende gevolgen zou hebben op grond van ras of etnische afkomst, politieke overtuiging, godsdienst of levensbeschouwelijke overtuigingen, lidmaatschap van een vakbond, genetische of gezondheidsstatus, of seksuele gerichtheid, of gevolgen zou hebben die leiden tot maatregelen met een vergelijkbaar effect. Geautomatiseerde besluitvorming en profilering gebaseerd op bijzondere categorieën van persoonsgegevens mogen uitsluitend op specifieke voorwaarden worden toegestaan.”

8.3. Uit artikel 22, lid 1, van de AVG blijkt aldus dat het in principe verboden is een persoon te onderwerpen “aan een uitsluitend op geautomatiseerde verwerking, waaronder profilering, gebaseerd besluit waaraan voor hem rechtsgevolgen zijn verbonden of dat hem anderszins in aanmerkelijke mate treft”.

Er wordt onder meer een uitzondering gemaakt op dat verbod wanneer het besluit, overeenkomstig artikel 22, lid 2, b), van dezelfde verordening, “is toegestaan bij een Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepaling die op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is en die ook voorziet in passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van de betrokkene”.

8.4. Indien uitzonderingen worden bepaald op het principiële verbod op geautomatiseerde besluitvorming in de zin van artikel 22 AVG, zoals huidig voorontwerp van decreet beoogt te doen, vereist artikel 22, lid 2, b), van de AVG dat tevens wordt voorzien in passende maatregelen ter bescherming van de rechten en vrijheden en gerechtvaardigde belangen van de betrokkene.

In de ontworpen bepalingen ontbreken dergelijke passende maatregelen en voldoende waarborgen. Deze dienen dan ook nader te worden bepaald. Indien zou moeten worden aangenomen dat de passende maatregelen en voldoende waarborgen door de Vlaamse Regering, op grond van het ontworpen artikel 63/23, tweede lid, in het kader van de aanvullende reglementering worden vastgesteld, moet gewezen worden op het hierna toegelichte legaliteitsbeginsel.

Bovendien moet opgemerkt worden dat een besluit, dat het resultaat vormt van geautomatiseerde individuele besluitvorming, niet kan worden gebaseerd op de gevoelige gegevens die in artikel 9, lid 1, van de AVG vermeld worden, zelfs niet in het geval bedoeld in artikel 22, lid 2, b), behalve in het geval waarin artikel 9, lid 2, a)⁷ en g),⁸ voorzien en op voorwaarde dat “er passende waarborgen worden geboden met betrekking tot de rechten, de vrijheden en de gerechtvaardigde belangen van de betrokkene.”⁹

Voorts is het raadzaam om de ontworpen regeling inzake geautomatiseerde besluitvorming aan te vullen met een regeling omtrent het recht op inzage voor de betrokkenen om tegemoet te komen aan artikel 15, lid 1, h), van de AVG overeenkomstig welke bepaling de betrokkene het recht heeft om van de verwerkingsverantwoordelijke uitsluitend te verkrijgen over het al dan niet verwerken van hem betreffende persoonsgegevens en, wanneer dat het geval is, om inzage te verkrijgen van die persoonsgegevens en van “het bestaan van geautomatiseerde besluitvorming, met inbegrip van de in artikel 22, leden 1 en 4, bedoelde profilering, en, ten minste in die gevallen, nuttige informatie over de onderliggende logica, alsmede het belang en de verwachte gevolgen van die verwerking voor de betrokkene”.

8.5. Artikel 22, lid 2, b), van de AVG vereist als dusdanig niet dat de “lidstaatrechtelijke bepaling” door de betrokken wetgever is vastgesteld.

Niettemin valt op te merken dat de in het ontworpen artikel 63/23, tweede lid, ontworpen delegatie aan de Vlaamse Regering zeer onbestemd is, zeker gelet op de vaagheid van de in het ontworpen artikel 63/23 verleende afwijking van het principiële verbod op geautomatiseerde besluitvorming met rechtsgevolgen.

⁷ De betrokkene heeft uitdrukkelijke toestemming gegeven voor de verwerking van die persoonsgegevens voor een of meer welbepaalde doeleinden, behalve indien in Unierecht of lidstatelijk recht is bepaald dat het in lid 1 genoemde verbod niet door de betrokkene kan worden opgeheven.

⁸ De verwerking is noodzakelijk om redenen van zwaarwegend algemeen belang, op grond van Unierecht of lidstatelijk recht, waarbij de evenredigheid met het nagestreefde doel wordt gewaarborgd, de wezenlijke inhoud van het recht op bescherming van persoonsgegevens wordt geëerbiedigd en passende en specifieke maatregelen worden getroffen ter bescherming van de grondrechten en de fundamentele belangen van de betrokkene.

⁹ Artikel 22, lid 4, AVG.

Hierdoor staat de ontworpen bepaling alvast niet op afdoende wijze garant voor de voorzienbaarheid van de verwerking van persoonsgegevens door derden, zoals vereist bij artikel 22 van de Grondwet in combinatie met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, artikel 17 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten en de artikelen 7 en 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Eenieder dient immers voldoende precies te weten in welke omstandigheden en onder welke voorwaarden een inmenging in zijn privéleven, in het bijzonder door de geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens, is toegelaten. Derhalve moet eenieder een voldoende duidelijk inzicht hebben in de gegevens die worden verwerkt, de betrokkenen bij, de voorwaarden voor en de doeleinden van de verwerking.¹⁰

9.1. Krachtens het ontworpen artikel 63/23, derde lid, van het decreet van 30 april 2009 stelt de Vlaamse Regering de rechtsbasis “en de essentiële elementen” van de overige verwerkingen van persoonsgegevens door het Agentschap Innoveren en Ondernemen vast overeenkomstig “artikel 6, punt 3” (lees: “artikel 6, lid 3”), van de AVG.

9.2. De memorie van toelichting duidt deze ontworpen bepaling als volgt:

“De Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens, hierna de VTC genoemd, merkt verder op dat voor de verwerking van persoonsgegevens en meer bepaald de verwerking van gegevens die tot de persoonlijke levenssfeer [behoren] de essentiële elementen, vermeld in randnummers 65 en 66 moeten worden opgenomen en dat deze verwerkingen moeten worden benoemd.

Punt 3° van het ingevoegd artikel 63/23, eerste lid, [sic] vermeldt de verwerking van gegevens die tot de persoonlijke levenssfeer behoren. Het betreft de verwerking van gegevens die een inmenging betreffen in het privéleven van burgers. Artikel 22 GW en artikel 8 EVRM vereisen dat de essentiële elementen van de verwerking decretaal worden vastgelegd.

De verwerkingen die door het Agentschap Innoveren en Ondernemen gebeuren hebben bij nader inzien geen betrekking op gevoelige persoonsgegevens en derhalve betekenen zij ook geen inmenging in het privéleven van de burger. Om die reden wordt punt 3° van het eerste lid van het ingevoegd artikel 63/23 geschrapt.

Als de gegevensverwerking geen inmenging in het privéleven tot gevolg heeft dan is alleen artikel 6, punt 3, van de AVG van toepassing. Dit artikel stelt dat de rechtsgrond en de essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens, vermeld in artikel 6, punt 1, c) en e), moet worden vastgesteld bij Unierecht of lidstatelijk recht. Nergens wordt vermeld dat het moet gaan om een wet in de formele zin. Een besluit van de Vlaamse Regering volstaat daarom.

De overweging 41 (toelichting) bij dit artikel stelt daarenboven: ‘Wanneer in deze verordening naar een rechtsgrond of een wetgevingsmaatregel wordt verwezen, vereist dit niet noodzakelijkerwijs dat een door een parlement vastgestelde wetgevingshandeling nodig is, onverminderd de vereisten overeenkomstig de grondwettelijke orde van de lidstaat in kwestie.’”

¹⁰ GwH 15 maart 2018, nr. 29/2018, B.18.

9.3. Een regeling over de verwerking van persoonsgegevens vormt een inmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven gewaarborgd bij artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens. Dat recht heeft immers een ruime draagwijdte en omvat, onder meer, de bescherming van persoonsgegevens en van persoonlijke informatie.¹¹

Hiervoor is geen verwerking van ‘gevoelige persoonsgegevens’ vereist. Bovendien betekent de vaststelling dat de AVG geen formele wetgevende norm vereist, niet dat op nationaal niveau geen optreden van de decreetgever vereist zou zijn op basis van het wettigheidsbeginsel uit de Belgische Grondwet.

Aldus is het in artikel 22 van de Grondwet opgenomen wettigheidsbeginsel van toepassing, en moet er een degelijke wettelijke basis zijn voor die inmenging. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven waarborgt die grondwetsbepaling aan elke burger dat geen enkele inmenging in het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettigheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.

De afdeling Wetgeving heeft geoordeeld dat de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in de wetgevende norm zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.¹²

De vaststelling van deze ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens mag aldus niet aan de Vlaamse Regering worden overgelaten.

¹¹ Bv. GwH 4 april 2019, nr. 49/2019, B.43.1.

¹² Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, opmerking 101 (*Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/001, 119).

Artikel 31

10. Aangezien de gemachtigde erkent dat het de bedoeling is om de coördinatie te bekrachtigen bij decreet, voege men een vierde lid toe aan artikel 31 van het voorontwerp:

“Ze treedt in werking op de dag van de bekrachtiging ervan bij het decreet.”¹³

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

¹³ Zie ook *Beginselen van de wetgevingstechniek. Handleiding voor het opstellen van wetgevende en reglementaire teksten*, Raad van State, 2008, nr. 220 en F 4-1-8-1 (www.raadvst-consetat.be).